

A.C. Beynen
Vobra Special Petfoods

Oxalaatdieet voor hond en kat

Dieetgeïnduceerde verlaging van de urinaire calcium- en/of oxalaationconcentratie reduceert het risico op (recidiverende) calciumoxalaatstenen in de urinewegen. Deze stelling is fysisch-chemisch gefundeerd, maar ontbeert vooralsnog overtuigend klinisch bewijs bij honden en katten.

Inleiding

Oxalaatrolithiasis regardeert het ontstaan en de gevolgen van calciumoxalaatstenen in de urinewegen. De gevolgen zijn onder meer strangurie, hematurie, dysurie en/of urethra-obstructie. Neerslag van calciumoxalaat ontstaat wanneer de urine (over)verzadigd is met calcium- en oxalaationen. Op grond van de oplosbaarheid van calciumoxalaat in water, is de urine van honden en katten normaliter (over)verzadigd, maar houdt desondanks de samenstellende ionen in oplossing. Dit wijst op urine-componenten die precipitatie van calciumoxalaat tegengaan, waaronder glucosaminoglycanen (1).

Een relatieve supersaturatie (RSS) > 1 typeert een oplosmiddel dat volgens (analyse en) berekening (over)verzadigd

is met betrekking tot het betreffende zout. Voor urinair calciumoxalaat is bij honden en katten de RSS-waarde steevast > 1 . Dieren met (recidiverende) oxalaatstenen hebben gemiddeld een hogere RSS, maar voor groepen van steenvormers en steenvrije dieren overlappen de waarden (2, 3). Er zijn kennelijk individueel-bepaalde risicofactoren bij oxalaatrolithiasis, met de voeding als een externe factor.

Als stelregel geldt dat oxalaatstenen in de urineblaas van honden of katten niet middels dieettherapie oplosbaar zijn (4, 5). De behandeling bestaat uit fysische verwijdering met een chirurgische of niet-chirurgische techniek. Vervolgens wordt vaak een oxalaatdieet ingezet ter preventie van herhaling. Bij katten is de recidiveringsfrequentie binnen twee jaar ongeveer 7% (6).